خشت و آینه

فردین صاحب‌الزمانی:
شرایط کلی اکران خوب نیست

■ فردین صاحب‌الزمانی یکی از کارگردان‌های فیلم اولی است که اثرش را در بخش خصوصی تولید کرده است. با او خیلی کوتاه درباره مسایل شبکه نمایش خانگی و کمک‌ها و سختی‌های این فضای جانبی ساختن فیلم و اکران گفت‌وگو کردیم.

■■■

وقتی یک فیلم وارد شبکه سینمای خانگی می‌شود، خصوصا فیلم‌هایی که به دلیل شرایط بد اکران به خوبی دیده نشدند، این اتفاق چقدر می‌تواند به نفع عوامل تولید آن باشد؟

هر چقدر فیلم بیشتر دیده شود به نفع من کارگردان است، چون به معنی این است که فیلمت بیشتر دیده شده و عده زیادی با فیلم ارتباط برقرار کرده‌اند. اما به هر حال شرایط اکران فیلم‌ها هم بحثی کلی است و هم بحثی خاص مربوط به شرایط اکران یک فیلم خاص. شرایط کلی اکران که خیلی افتضاح است و تعداد فیلم‌ها خیلی بیشتر از ظرفیت نمایش سالن‌هاست. بنابراین دامنگیر همه فیلم‌ها می‌شود. یک‌سری شرایط نامساعد دیگر هم به فراخور حال و اوضاع روز اضافه می‌شود. مثل اینکه اکران فیلم با زمان امتحان مدارس و دانشجویان تداخل پیدا کند. در مورد فیلم «چیزهایی هست که نمی‌دانی» هم مثلا تابستان اکران نشود که دانشجویان به خانه‌هایشان در شهرستان‌ها بروند، چون مخاطب فیلم من بیشتر دانشجوها هستند. همه اینها کنار هم به دیده نشدن یک فیلم کمک می‌کند و طبعا ورود فیلم به شبکه نمایش خانگی باعث خوشحالی خواهد بود. پارامترهای زیادی شامل این اکران کلی می‌شود که همه آنها هم به کمبود سالن سینما در ایران بازمی‌گردد. از جمله اینکه مثلا خیلی فیلم‌ها قبل از فیلم من ساخته شده و هنوز هم اکران نشده‌اند. بنابراین ما در این میانه قرار داریم. فیلم من نه آنقدر شرایطش بد بود و نه آنقدر خوب بود که بشود گفت همه مخاطبانش فیلم را دیدند. اما به طور کلی ما از اکران راضی بودیم چون استقبال تماشاگران خوب بود. آن زمان خیلی‌ها اصلا از اکران خبر نداشتند و از طرف دیگر شب عید بود و کسی با آن ترافیک و کارهای عقب‌افتاده شب عید معمولا سینما نمی‌رود. الان که فیلم قرار است وارد شبکه سینمای خانگی شود امیدواریم با کیفیت خوبی وارد شبکه شود. مخصوصا که حالا دیگر صفحه نمایش تلویزیون‌ها روز به روز بزرگ‌تر می‌شود و بهتر می‌شود فیلم را دید. ولی با این حال فیلم‌هایی مثل «چیزهایی هست که نمی‌دانی» از آن‌دسته فیلم‌هایی است که تماشاگر باید یک ساعت و نیم کامل از وقتش را برایش خالی کند، نه وسط فیلم چای بریزد، نه جواب تلفن بدهد و شرایطی که در سینما برای تماشای فیلم ضروری است را ایجاد کند. دیدن این فیلم‌ها در خانه همت مضاعفی می‌خواهد.

ممکن است یک وقتی این بحث بین مخاطبان پیش بیاید که فیلم دو، سه ماه دیگر وارد شبکه سینمای خانگی می‌شود و چه دلیلی دارد که ما این همه پول بلیت بدهیم چون به تنهایی که افراد سینما نمی‌روند و سینما رفتن یک خانواده چهار نفره حدود ۵۰ هزار تومان هزینه دارد. بنابراین عده‌ای صبر می‌کنند تا سی‌دی را به قیمت ۲۵۰۰ تومان تهیه کنند. این مساله ممکن است چه آسیبی به سینما بزند و آیا امنیت آن را تهدید می‌کند؟

به هر حال یک دسته از مردم به این شکل فکر می‌کنند. هزینه سینما رفتن بالا رفته. سینما رفتن شامل مسایل جانبی آن هم می‌شود، حتی موقع خریدن سی‌دی هم ممکن است همین اتفاق بیفتد. در واقع ضربه اصلی به فیلمساز و تهیه‌کننده را می‌شود به سینمای ایران هم تعمیم داد. ولی اصل ماجرا به تعداد سالن برمی‌گردد. اگر پراکندگی سالن‌ها در سطح شهر زیاد شود، آن معادلات و حساب و کتاب‌ها عقب‌تر می‌رود و مردم راحت‌تر می‌توانند برنامه‌هایشان را جور کنند و به سینمای نزدیک خانه‌هاشان بروند. قیمت دی‌وی‌دی‌ها هم زیاد منصفانه نیست. در حالی که خارج از ایران قیمت دی‌وی‌دی‌ها گاهی به دو برابر قیمت بلیت سینما می‌رسد. این باز مخاطب را ترغیب می‌کند که فیلم را در سینما ببیند. اما توجیه شبکه خانگی این است که اگر قیمت دی‌وی‌دی از این بالاتر برود، دیگر کسی آن را نخواهد خرید.

چقدر این فروش فیلم‌ها به شبکه سینمای خانگی می‌تواند به تامین بخشی از مخارج فیلم و همچنین کم کردن بار هزینه‌های ساخت فیلم کمک کند؟

دو، سه سال پیش این‌طور می‌شد و اتفاقا خیلی هم خوب بود. یعنی شاید هزینه کل تولید یک فیلم را هم پوشش می‌داد. ولی حالا به قدری قیمت‌ها پایین آمده که فروش فیلم به شبکه نمایش خانگی شاید بتواند تنها بخش بسیار کوچکی از هزینه‌ها را بپوشاند، بنابراین همچنان خیلی جرات و جسارت می‌خواهد که تهیه‌کننده و کارگردان‌های فیلم‌هایی که وجه هنری هم دارند، به سمت ساخت این نوع فیلم‌ها بروند. چون در ساخت این فیلم‌ها تقریبا بحث بازگشت سرمایه منتفی است. یک دلیل این مساله هم دست باز سینماداران برای انتخاب فیلم‌هاست. آنها به راحتی می‌گویند مثلا این فیلم را نمی‌خواهند چون نمی‌فروشد. یا فیلم را در بخش مخاطب خاص می‌برند که آنجا نابود شود و... همه فکر می‌کنند رگ خواب تماشاگر دستشان است، در صورتی که فیلم من مثلا نشان داد که بسیاری از این محاسبات اشتباه است و طیف‌های مختلف سنی رفتند، دیدند و ظاهرا دوستش هم داشتند. بنابراین اگر فقط نگاهی به تاریخچه فروش فیلم‌های بعد از انقلاب بیندازیم، می‌فهمیم که نمی‌شود سلیقه مخاطب را شناخت و به همین سادگی برای تماشاگران نسخه بپیچیم که فلان فیلم را ببین، آن یکی را دوست نخواهی داشت.

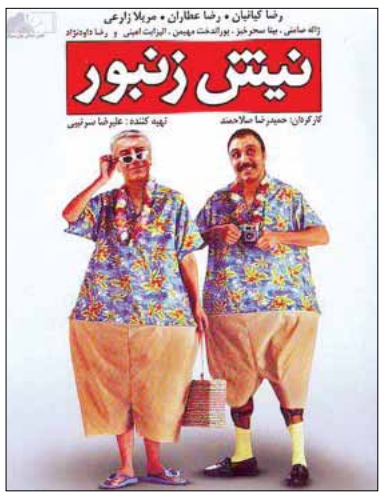

سعید رجبی‌فروتن درباره مجوز فیلم‌های نمایش خانگی:
معیارهایمان با سینما متفاوت است

شهرزاد همتی

تنها راه ارتباط با برخی فیلم‌ها در این روزهای عجیب سینما، شبکه نمایش خانگی است. گفته می‌شود تعداد کسانی که این روزها به سینما می‌روند با ۴۵درصد کاهش روبه‌رو شده است. میزان فروش فیلم‌ها به حداقل رسیده است. بیشتر آثار در اکران با ضرر وحشتناک روبه‌رو شده‌اند. از طرف دیگر فیلم‌های زیر شانه تخم‌مرغی ساخته می‌شود و بعضا هم مورد توجه قرار می‌گیرد. در این روزهای پر از اتفاق سینما سراغ «سعید رجبی‌فروتن» رفته‌ایم. مدیرکل پیشین دفتر همکاری‌های سمعی و بصری نمایش خانگی و مدیرکل کنونی حوزه ریاست و روابط عمومی امور بین‌الملل که هنوز در جابه‌جایی‌های اخیر مسوولیت آثار راه یافته به شبکه نمایش خانگی را برعهده دارد. با او درباره شبکه نمایش خانگی به عنوان جایگزین سینما صحبت کنیم تا بدانیم فیلم‌ها چطور به این شبکه راه پیدا می‌کنند و چه سرانجامی دارند و میزان استقبال از آنها چقدر است و چه مبالغی در این زمینه رد و بدل می‌شود؟

■■■

در گفت‌وگو با «شرق» «آقای شمقدری گفته‌اند که درست است میزان مخاطبان سینما کم شده اما این مخاطبان به خانه رفته‌اند و آنجا این فیلم‌ها را تماشا می‌کنند. شما به عنوان مدیریت نمایش خانگی این صحبت را قبول دارید؟

البته نمی‌شود این‌طور هم نگاه کرد. ما در حدود ۹۰۰ شهر ایران اصلا سینما نداریم. برای بررسی کاهش مخاطبان سینما قطعا علل و دلایل متعددی را باید جست‌وجو کرد. انگیزه سرمایه‌گذاری توسط بخش خصوصی برای احداث سینما بسیار کم است، تسهیلات پیش‌بینی‌شده در این زمینه تکافوی نیاز سینماسازان را نمی‌دهد و ما رغبتی را در یک دهه گذشته برای ساخت سالن‌های سینما مشاهده نکردیم. از طرفی سینما در رقابت با رسانه‌های دیداری و شنیداری است. این رسانه‌ها هم داخلی و هم برون مرزی است که اگر در رقابت با اینها سینما کم بیاورد قطعا مخاطب نیازهای تصویری خود را از مجاری دیگری به دست می‌آورد. تجربه هم نشان داده هر قدر سالن‌های سینما برای پیش‌بینی و تدارک تشکیلات رفاهی تماشاگران خود ارزش قایل شوند، می‌توانند شاهد حضور تماشاگران در سینما باشند. همه اینها مجموعه‌های مختلفی است که باعث کم شدن مخاطب سینما شده باشد، اما در تایید صحبت‌های معاونت محترم سینمایی باید بگویم ممکن است مخاطب فیلم‌های خود را در خانه ببیند اما این را باید در نظر داشت در خانه علاوه بر نسخه‌های مجاز فیلم‌ها، مخاطب می‌تواند از ماهواره و در حالت خوشبینانه از تعدد کانال‌های تلویزیونی استفاده کند.

شبکه نمایش خانگی یک رسانه و مدیوم است با همه اقتضائات خاص خودش، یعنی معیارها و ضوابطش با سینما متفاوت است. به هرحال به فراخور آثار دریافتی یا دچار اصلاحات می‌شوند یا در بعضی آثار سینمایی تلاش کردیم ضمایم نقد و بررسی و روانشناختی به فیلم اضافه کنیم که ناچار به اصلاحات نباشیم

آیا فیلم‌های تهیه‌شده در بخش نمایش خانگی در شهرهایی که به گفته خود شما فاقد سینما هستند، عرضه می‌شوند؟

زمینه‌هایی فراهم شد که بخش خصوصی بیاید و برای بخش نمایش خانگی برنامه تولید کند. یعنی برخلاف سایر کشورهای جهان که ویدیو یک محمل برای بازپخش آثار سینمایی و تلویزیونی است در کشور ما به دلیل انحصاری بودن رسانه صدا و سیما بدون اینکه هیچ قانونی به چالش کشیده شود یک فضای تنفس تازه برای سینماگران تولید شد که در کنار رسانه ملی بیایند و فیلم ویدیویی و سریال تولید کنند و نهایتا آلبوم موسیقی. به شهادت اینکه مردم ما علاقه‌مند به دنبال کردن آثار سینمایی هستند چه در تهران و چه در شهرستان‌ها همواره نیاز و کشش برای توزیع محصولات سینمای ایران دیده شده البته باید با تاسف فرض کرد به دلیل عارضه سرقت و تکثیر آثار مجاز بخش زیادی از مخاطبان نسخه‌های کپی را تهیه می‌کنند. به شهادت اینکه ویدیوکلوپ‌ها و سوپرمارکت‌ها سامانه پخش محصولات ما هستند و شرکت‌های پخش و تولید اصرار دارند که تمام کشور را پوشش دهند، فکر می‌کنم ما تمام کشور را تحت پوشش داشته باشیم.

موسسه شما برای پذیرفتن یک فیلم در شبکه خانگی چه معیارهایی دارد؟

ما شخصیت‌های حقوقی را به نام شخصیت حقوقی ویدیو-رسانه تعریف کرده‌ایم که آنها اختصاصا امتیاز و انحصار انتشار آثار خارجی را بر عهده دارند. یعنی سایر شرکت‌های حقوقی هم می‌توانند آثار ویدیوی ایرانی را وارد شبکه کرده و از ما تقاضای پروانه کنند. اما این موسسات نمی‌توانند فیلم‌های خارجی را منتشر کنند و امتیاز آن متعلق به موسسات ویدیو-رسانه است؛ موسساتی که در ازای خرید مقدار مشخصی از آثار سینمای ایران می‌توانند از تسهیلات تامین فیلم و سریال‌های خارجی بهره‌مند شوند. به هر حال فرد مدارک و مستندات مربوط به خرید رایت را به ضمیمه توجیهات فرهنگی و یک نسخه از فیلم به شورای نمایش ارایه می‌دهد. بعد هم کارشناسان بازبینی آن را می‌بینند و در نهایت در شورای بازبینی با اصلاحات مواجه می‌شود. اما مجوز را در آخر باید اداره کل نمایش خانگی صادر کند.

اما یک‌سری فیلم‌های سینمایی پس از عرضه به شما پایان‌بندی‌شان در نمایش خانگی تغییر می‌کند. مثلا فیلم «سعادت‌آباد» یکی از آنها بود. چرا این تفاوت‌ها وجود دارد؟

کارهایی هستند که با جرح و تعدیل عرضه می‌شوند و دلیل آن این است که به هر حال ویدیو با انبوهی از مخاطبان مواجه است که سینما نیست. یک رسانه و مدیوم است با همه اقتضائات خاص خودش، یعنی معیارها و ضوابطش با سینما متفاوت است. به هرحال به فراخور آثار دریافتی یا دچار اصلاحات می‌شوند یا در بعضی آثار سینمایی تلاش کردیم ضمایم نقد و بررسی و روانشناختی به فیلم اضافه کنیم که ناچار به اصلاحات نباشیم و به فراخور کار این اصلاحات شدت و ضعف دارد.

در کمدی‌های سخیف گاهی شوخی‌های چرک دیده می‌شود که گویا شما آنها را کمتر مدنظر قرار می‌دهید. شاید به دلیل کمدی بودن‌شان به آنها توجه نمی‌شود. اما در فیلم‌های جدی اصلاحات خیلی شدیدتر صورت می‌گیرد. چرا این اصلاحات در این کمدی‌ها صورت نمی‌گیرد؟

با احترام به نظر شما اتفاقا باید عرض کنم بسیاری از کارهای کمدی هستند که اصلا رنگ شبکه خانگی را به خود نمی‌بینند. بسیاری از کمدی‌ها می‌آیند و تقاضای پروانه نمایش می‌کنند که باید معیار خاص داشته باشد و باید یک سطح کیفی را برای ذایقه مخاطب در نظر بگیریم که دیگر از آن حد تنزل نکند. خیلی از آثار اصلا موفق به دریافت نمایش نمی‌شوند که در این حد در زمینه آثار جدی وجود ندارد. در زمینه دیالوگ‌های خاص هم این محل بحث و مناقشه است و باید به طور مصداقی درباره‌اش حرف بزنیم و ببینیم آیا در این مورد با هم هم‌نظر هستیم یا خیر و حتی ممکن است مورد بی‌توجهی قرار گرفته باشد. اما باید بگویم تمام تولیدات ما کمدی نیستند و آنچه عرضه می‌شوند با لحاظ حداقل استانداردها بوده است.

فیلم‌هایی مثل «خصوصی» و «قلاده‌های طلا» قاچاق شدند. آیا این در روند کار شما تاثیر می‌گذارد که مثلا آنها را زودتر خریداری کنید یا میزان خرید شما را پایین می‌آورد؟

چه فیلم‌هایی که نام بردید و چه فیلم‌های دیگر اگر دقت‌های لازم از سوی تهیه‌کنندگان‌شان نشود مورد دستبرد قرار می‌گیرند. حتی فیلمی در آستانه اکران سر از پیاده‌روها درمی‌آورد یا فیلمی مثل سنتوری برای بار اول در اینترنت پخش شد و همه محاسبات مربوط به رایت و تکثیر ویدیویی را به هم ریخت و اگر چنین اتفاقاتی رخ دهد، ممکن است شبکه نمایش خانگی از خرید این آثار به اصطلاح سوخته صرف نظر کند یا با تمهیداتی به صورت اورژانسی با بهای نازل‌تری روی پیشخوان مراکز فروش بگذارد.

فیلم‌هایی هستند که در سینما فروش‌شان خیلی بالاست. مثل اخراجی‌ها، جدایی نادر از سیمین و... این فروش که در سینما بالا می‌رود چقدر در خرید شما اثر دارد؟

سوال بسیار خوبی را مطرح کردید. رابطه کاملا مستقیم است. هر قدر یک اثر سینمایی بتواند در زمان اکران توجهات را به خودش جلب و یک فضای تبلیغاتی پر و پیمان برای خودش خلق کند به همین نسبت رقابتی بین موسسات ما در می‌گیرد که کدام یک سریع‌تر این اثر را بخرند. در مرحله آخر این دسته از کارها از بیشترین تیراژ و شمارگان برخوردار هستند. مثلا همین فیلم «اخراجی‌های ۳» کماکان تقاضای موثری برایش وجود دارد. یا برخی آثار در توزیع اول تمام می‌شوند که برای «جدایی نادر از سیمین» سه بار این اتفاق افتاد و هربار سعی شد با یک‌سری ضمایم به دست مردم برسد که متفاوت به نظر برسد. و فیلم «جدایی» اولین فیلم نمایش خانگی بود که در فرمت «بلوری» هم با تیراژ محدودی در اختیار کاربران قرار گرفت.

یک‌سری از چهره‌های مشهور سینمایی می‌گویند ترجیح می‌دهند در شبکه‌های خانگی کار کنند و این اتفاق در سری جدید قلب یخی هم دیده شده. این مساله چقدر در روند سینمای خانگی و در روند تولیدات سینمایی تاثیرگذار است؟

چنین ادعایی که مطرح کردید، نمی‌دانم چقدر صحت دارد چون معمولا بازیگران در اختیار خودشان نیست که در چه فیلمی بازی کنند و معمولا باید سناریو به آنها داده شود و یک کارگردان ببیند اصلا بازیگر را می‌خواهد یا نه...

درست است، اما بازیگران اعلام کرده‌اند در میان سناریوهای پیشنهادی ترجیح می‌دهند فیلم‌های مربوط به شبکه نمایش خانگی را قبول کنند...

من این حرف را نشنیدم ولی مطمئنم بازیگران مطرح ابتدا تصمیم می‌گیرند که در فیلمنامه درست بازی کنند فارغ از اینکه متعلق به چه رسانه‌ای باشد. شاید در یک بازه زمانی تلویزیون موفق عمل کند، یک زمانی سینما و یک زمانی هم ویدیو اما هیچ کدام از اینها نافع یکدیگر نیستند.

شما سالانه چند فیلم متعلق به شبکه نمایش خانگی تولید می‌کنید؟

اگر منظورتان فیلم‌های ویدیویی باشد باید بگویم تعداد آنها ۴۰ عنوان است، فیلم‌های سینمایی هم بالغ بر ۶۰ عنوان است و بقیه هم آثار خارجی.

میزان سرمایه در گردش در شبکه سینمای خانگی چقدر است؟

اگر بخواهیم به اعتبار خرید رایت آثار ایرانی این رقم را تخمین بزنیم این رقم بالغ بر حدود ۱۵ میلیارد تومان است، اگر بر اساس تیراژ و تکثیر در نظر بگیریم عدد دیگری است. اگر فرض کنیم سالانه ۳۰۰ میلیون نسخه دی‌وی‌دی در این عرصه تهیه و هر نسخه‌ای با مبلغ ۱۷۰۰ تومان به مراکز فروش فروخته می‌شود هر کدام از اینها محاسبات جداگانه‌ای دارد تا به یک گردش مالی برسیم.

حدود مبلغ خریداری کپی فیلم چقدر است؟

ما که خرید نمی‌کنیم موسسات ویدیو رسانه خرید می‌کنند. این مبالغ از ۵۰ تا ۵۰۰ میلیون تومان متغیر است.

گران‌ترین فیلم خریداری‌شده چه بوده؟

عناوین پرمخاطب سال‌های گذشته مثل اخراجی‌های سه‌گانه، جدایی نادر از سیمین، نیش زنبور و...

شما به چند فیلم سالانه مجوز می‌دهید؟

ما سالانه به ۱۱۰ قطعه پروانه صادر می‌دهیم که حدود ۶۰۰ یا ۷۰۰ عنوان را دربر می‌گیرد. در واقع ما برای هر قسمت یک سریال هم پروانه جداگانه صادر می‌کنیم. سالانه حدود ۷۰۰ عنوان فیلم و برنامه از طرف ما پروانه نمایش می‌گیرد.

خودتان دوست دارید به چه نوع فیلم‌هایی در شبکه نمایش خانگی توجه شود؟

من قبلا هم گفته‌ام ما زمانی می‌توانیم شبکه سینمای خانگی غنی داشته باشیم که سینمای خوب و سرپا و سرحالی داشته باشیم. به شهادت صحبتی که بین ما رد و بدل شد فیلم‌هایی می‌توانند پویایی پدید آورند که در سینما موفق بوده‌اند. من بین حیات و ممات سینما و ویدیو یک رابطه مستقیم قایل هستم و از زبان موسسات ویدیو رسانه عرض می‌کنم مزیت نسبی عرضه ما چیزی جز تولیدات داخلی ما نیست.

نگاه هنرمند

تنها دغدغه‌مان دیده شدن فیلم‌مان است

احمدرضا معتمدی
کارگردان آلزایمر

■ خود تاسیس شبکه نمایش خانگی از جهاتی برای ما روزنه امید مجدد بود؛ برای مابی که کار فرهنگی مستقل می‌کنیم و نگاهی هم به گیشه نداریم و تنها دغدغه ما دیده‌شدن فیلم‌مان است. وقتی هم که فیلم در شرایط بدی اکران شود حداقل می‌شود امیدوار بود که فیلم با توزیع در شبکه خانگی در دسترس عموم قرار می‌گیرد و دیده می‌شود. به خاطر می‌آورم سال ۱۳۸۱ که فیلم «دیوانه از قفس پرید» اکران شد و جایزه بهترین فیلم را گرفت؛ در آن زمان حتی ساعت سه نیمه‌شب هم اکران داشت و در عرض یک ماه ۲۰۰میلیون تومان فروخت، اما با وجود این درست سر یک‌ماه فیلم از پرده پایین کشیده شد. بنابراین وقتی فیلم در شبکه خانگی توزیع شد با استقبال وسیع مردم روبه‌رو و من از این جهت خیالم راحت شد که فیلمم را مردم دیده‌اند و دوست داشتند. هرچند این وسط هیچ‌چیزی به من نمی‌رسد، هرچند پول زیادی به جیب بخش خصوصی می‌رود و ما نویسنده و کارگردان کارهای فرهنگی از هر سودی بی‌نصیب می‌مانیم، اما همین دیده‌شدن فیلم برایمان کافی است. سر «آلزایمر» هم ماجرا به منوال دیگری پیش رفت. فیلم من را برای ورود به اسکار معرفی کردند و برای همین فیلم کاملا بایکوت شد. هرچه ما گفتیم قطعا «جدایی نادر از سیمین» شانس بیشتری خواهد داشت اما کسی گوش نکرد و فیلم بایکوت و در بدترین شرایط اکران شد. همیشه سوال من این بوده که چرا یک فیلم فلسفی باید بایکوت شود و دیده نشود؟ وقتی هم دیدم «آلزایمر» وارد شبکه خانگی شد خیالم راحت شد. فکر کردم فیلم دیده می‌شود و باز هم هرچند سودی برای ما ندارد، تنها کارگردانی می‌تواند از ورود فیلمش به شبکه خانگی به سود برسد که در ابتدای کار در قرارداد این شرط را قید کند. البته پول زیادی هم به دست تهیه‌کننده بخش خصوصی که دغدغه فرهنگی دارد نمی‌رسد، چراکه در بدترین شرایط یکی از این شرکت‌ها با او تماس می‌گیرد و در ازای ۲۰۰میلیون تومان فیلم را می‌خرد و او آنقدر به این مبلغ احتیاج دارد تا حداقل قرض‌های فیلمش را صاف کند که دیگر نوبت به بقیه عوامل نمی‌رسد. البته دیده شدن فیلم در شبکه نمایش خانگی هم به نوع توزیع بستگی دارد. اگر توزیع فیلم در سطح شهرها خوب باشد قطعا هم فیلم با استقبال بیشتری مواجه خواهد شد و هم پولی بیش از گیشه به دست خواهد آمد. اما نکته اینجاست که عده‌ای صبر کنند و دو ماه بعد فیلم را در خانه ببینند. و این یک آسیب جدی برای فیلم است که تلاش زیادی برای دیده شدنش روی پرده سینما شده است.

جدول ۱۵۷۵

افقی:
۱- لقب یکی از سلاطین هندوستان- تعبیر نویسنده یا شخص متکلم از خود ۲- فلز رسانا- تصورات- ایالتی در آمریکا ۳- بالاپوش بلند- مادر وطن- شراب‌دهنده ۴- مسافر- جست‌وجو کردن- جایز ۵- چشم- خم کردن- بیماری مسری- عضو بالا نشین ۶- شاخ شکسته!- سالک و مسافر- بسیج ۷- معجزه موسی- سوگ- شهر فراری ۸- سروری- رایگان- تشنه نیست ۹- تکیه- نیرو وتوانایی- جزیره دریای خزر ۱۰- خلاف هم بودن- صاحب علم نحو- عضو صورت ۱۱- یک ورق کاغذ- مردی- خدای تجارت و سفر یونان باستان- مرزبان ۱۲- عمومی‌تر- ظروف سفالین- نوشیدنی حرام ۱۳- سلاخ شتر- حرف عصا- جریان تند و ناگهانی ۱۴- کاخ روسیه- پرهیزکار- خط‌کش مهندسی ۱۵- الزامی و فوری- از سلاطین ایران که بتخانه سومنات هند را فتح کرد

عمودی:
۱- نویسنده رمان مردی که هرگز نبود- سگ فضانورد ۲- شخص مبهم- دست‌ها- ابراز مخالفت می‌کند ۳- گرو گذاشتن- رسیده- منوچهری مبدع این قالب شعری است ۴- جوانمردی- طناب- خط‌کش بیگانه ۵- بهبودی و رهایی از مرض- برخاستن- چروک پوست- حرف گزینش ۶- کارتن باز نشده- رودی در جمهوری آذربایجان- نزدیک- یکی از دو جنس ۷- قبیله یمن- مرگ و پایان حیات- سرخ کمرنگ ۸- سبزه زار- پاکدامنی- جاده شمالی ۹- پیشوند فعل مضارع- نیتروژن- پدر سام ۱۰- طلیعه اعداد- مجلس روسیه- کودن- بله شیرازی ۱۱- پیشوند منفی- سوره ۷۸- پوست گندم- یاری ۱۲- یکی از کلیات پنج‌گانه- گلی به شکل خوشه- همسر زن ۱۳- رنج و عذاب- مالیات مرزی- شهری نزدیک تهران ۱۴- یکی از آهنگ‌های قدیم موسیقی ایرانی- پدر و مادر- حرف فاصله ۱۵- فراوان- آرامگاه این فقیه شیعی در قم واقع است.

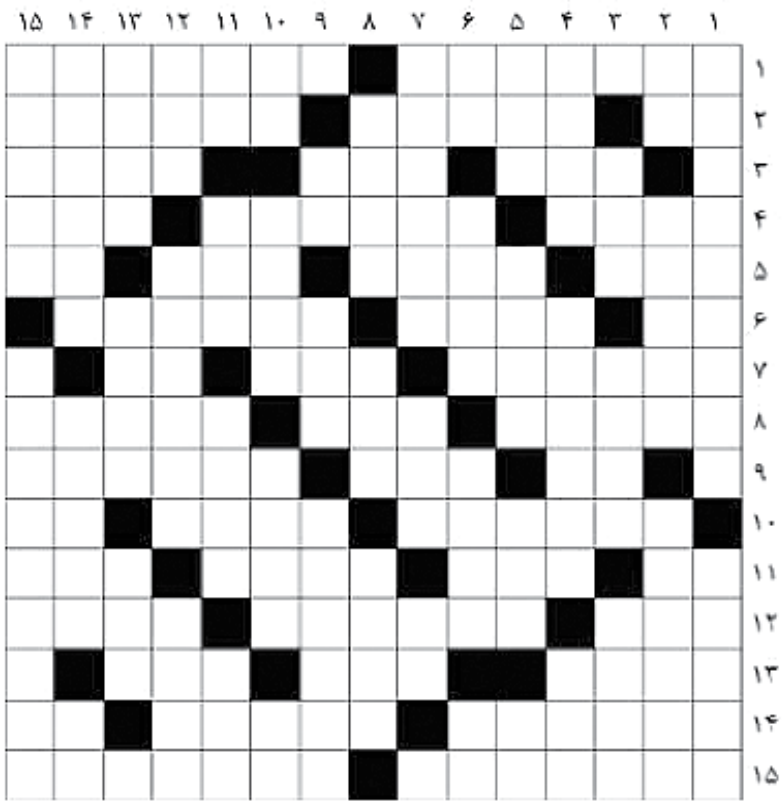

حل جدول ۱۵۷۴

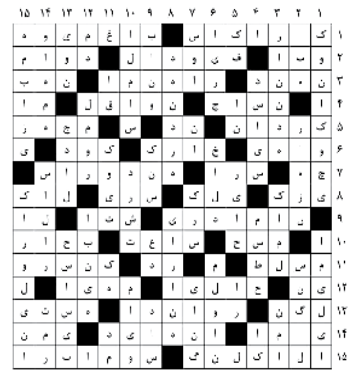

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

سودوکو ۵۷۹

			۲	۵	۸		۶	
	۵	۱			۴		۹	
۸		۶	۱	۴				۷
۶		۳	۸	۱		۲		
			۳	۹		۶		۴
		۹			۷		۸	۳
۱		۵					۴	۲
		۴	۲	۵		۷		
۷				۳		۹	۵	

حل سودوکو ۵۷۸

۷	۱	۶	۲	۴	۸	۵	۳	۹
۲	۴	۳	۹	۵	۶	۷	۱	۸
۹	۸	۵	۷	۳	۱	۲	۶	۴
۴	۷	۹	۳	۲	۵	۱	۸	۶
۱	۳	۸	۶	۷	۴	۹	۲	۵
۵	۶	۲	۱	۸	۹	۳	۴	۷
۸	۹	۱	۵	۶	۲	۴	۷	۳
۳	۵	۴	۸	۱	۷	۶	۹	۲
۶	۲	۷	۴	۹	۳	۸	۵	۱

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو سخت ۲۲۹

۸	۳					۷		
				۹	۳	۸	۱	
۷	۹					۵	۴	
	۲	۹	۳					۷
۵			۹		۶			
	۴				۵	۹		
		۳			۷	۱		
			۱	۲		۳		
۶						۲	۵	

حل سودوکو سخت

۲	۵	۶	۷	۹	۴	۸	۱	۳
۶	۹	۷	۱	۳	۸	۵	۲	۴
۳	۸	۴	۵	۲	۶	۷	۹	۱
۹	۷	۱	۸	۶	۳	۴	۵	۲
۴	۲	۵	۹	۷	۱	۳	۶	۸
۸	۱	۳	۶	۴	۲	۹	۷	۵
۱	۶	۲	۴	۵	۷	۸	۳	۹
۵	۳	۹	۲	۸	۹	۶	۴	۷
۷	۴	۸	۳	۱	۵	۲	۸	۶